

Ἀπὸ τὸν τόσο βρόντο καὶ ἀπὸ τὴν εὐτυχία
τρελλαίνονται ἀκόμη καὶ φρόνιμοι πολλοὶ,
δεμένοι πᾶν ἐκείνοι μὲς ἑστὰ Φρενοκομεῖα,
καὶ φεύγουν ἀπὸ μέσα λογῶν λογῶν τρελλοί.

Βροντῆ μὲς ἑστὴ στεριά μας, βροντῆ καὶ μὲς ἑστὸν Πόντο,
καὶ τέλος τόσος βρόντος πηγαίνει εἰς τὸ **βρόντο**.

Souris.

ΚΑΠΝΟΙ

I

Μὴ φαντασθῆς ποτε, ὅτι ἔχεις φίλους, διότι—ἐκ
τῶν ἑκατὸν π. χ. πιστευομένων παρὰ σοῦ ὡς τοιούτων,
οἱ πεντήκοντα σὲ ἐνθυμοῦνται, ὅταν συμπέσῃ νὰ σὲ συν-
αντήσωσιν—ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ἑτέρων πεντήκον-
τα οἱ εἰκοσιπέντε σὲ ἐνθυμοῦνται μὲν καὶ ἀπόντα, ἀλλὰ
μόνον ὅταν πρόκειται νὰ σὲ κρίνωσιν ἢ σὲ κακολογήσω-
σιν—ἐκ τῶν λοιπῶν εἰκοσιπέντε οἱ δεκαπέντε σὲ πλησι-
άζουν, ὅταν ἔχῃσι συμφέρον, ἀνάγκην τινὰ, ἢ ληροδο-
σίαν μετὰ σοῦ.

Μένουν δέκα.

Ἐκ τούτων οἱ ἑπτὰ εἰσὶν ἔτοιμοι νὰ σὲ ἐγκαταλείψω-
σιν εἰς πρώτην τῆς τύχης δυσμένειαν, οἱ δὲ ὑπολειπομέ-
νοι ἕτεροι τρεῖς σὲ ἀγαπῶσιν ἀληθῶς, δὲν θέλουν τὸ
κακὸν σου, σὲ λυποῦνται ὅσταν σὲ ἴδωσιν εἰς δύσκολον
θέσιν, ἀλλὰ . . . μόνον σὲ λυποῦνται.

Ὅθεν ἔχε ὑπ' ὄψιν σου—ἐν εὐτυχίᾳ φίλους—ἐν δυ-
στυχίᾳ τὸν τοκογλύφον, ἔτοιμον νὰ σὲ προσωποκρατήσῃ,
καὶ τὸν μικρέμπορον τῶν ὀδῶν, ἐπωφελοῦμενον τῆς δυσ-
κόλου θέσεώς σου καὶ ζητοῦντα νὰ ἀγοράσῃ τὰ ἐπιπλά
σου, τὰ δῶα πιάτα σου καὶ αὐτὸ τὸ σκέπασμά σου ἀ-
κόμη «για ἓνα κομμάτι ψωμί».

Εἶχε λοιπὸν δίκαιον ἀρχαῖος φιλόσοφος Ἕλληνα νὰ
εἶπῃ :

«Τῶν μὲν εὐτυχοῦντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι».

«Τῶν δὲ δυστυχοῦντων οὐδ' αὐτὸς ὁ γεννήτωρ».

Ἡμεῖς δ' ἐπίσης ἀποκτῶμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνκρά-
ξωμεν :

Φίλος· λέξεις διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρᾶγμα διὰ τοὺς
ἀγγέλους, ἂν οἱ μονοπόδαροι οὗτοι περωτοὶ δὲν εἶναι
πλάσμα τῆς φαντασίας.

II

Πλὴν ! βλέπω ἐξαπτόμενον, σὲ κυρίως συμπατριῶτα
καὶ ἀνακράζοντα :

— Δὲν εἶναι δυνατόν τὸ τοιοῦτον, λανθάνεσαι, διότι
ἐγὼ τοῦλάχιστον εἶμαι διαφορετικὸς, ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς
φίλους καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἤμῃαι ἢ μόνη ἐξαιρέσις. «Ὅθεν
κρίνων ἐξ ἑμαυτοῦ ἀντικαθιστῶ τὸ ἀξίωμά σου διὰ τοῦ

ἑκαστος ἔχει τοὺς φίλους του.

— Ὅχι ! λανθάνεσαι σὺ καὶ εἰς τὰς περὶ σεαυτοῦ

κρίσεις σου ἀκόμη. Καὶ σὺ πράττεις, ὅ,τι πράττουν ὅλοι·
εἶσαι εἰς τῶν ἐνόχων. Καὶ σὺ κυρίως πταίεις διὰ τοῦτο,
διότι ἀχάριστε, ἐὰν δὲν ἔχῃς φίλους ἐν τῇ δυστυχίᾳ, ἐ-
πραξας τὸ αὐτὸ εἰς μίαν φίλην ὠραίαν, εὐαίσθητον, ὑ-
περήφανον, ἣτις καὶ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τῆς σὲ ἀγαπᾷ ἀκόμη,
ἀλλὰ σὺ τὴν ἀφίνεις νὰ πάσῃ, πράττων, ὅ,τι θὰ πρά-
ξουν ἐν ἀτυχίᾳ πρὸς σὲ οἱ φίλοι σου, οὔτινες ἐπὶ τέλους
δὲν χρεωστοῦν τίποτε εἰς σὲ, ἐνῶ σὺ χρεωστεῖς τὸ πᾶν
εἰς ἐκείνην καὶ ἄνευ αὐτῆς μάλιστα θὰ ἦσο μηδέν. Καὶ
ἡ φίλη σου αὕτη, κακὴ πολίτα, καλεῖται πατρίς, τὴν
ὁποῖαν ἐξευτελιζεῖς καὶ ἣτις ἕνεκα τῆς διαγωγῆς σου
μαραίνεται.

Πῶς λοιπὸν ἀποφαίνεσαι καὶ ἔχεις τὴν ἀπαίτησιν νὰ
προσέξουν εἰς ἓνα ἀγνώμονα, ὅστις πρῶτος ἔδωκε τὸ κα-
κὸν παράδειγμα καὶ ἐδίδαξε τὴν ἀδιαφορίαν ;

Θέλεις λοιπὸν νὰ εὐτυχήσῃς ἀληθῶς, διὰ νὰ ἔχῃς καὶ
μὴ ἀστάτους φίλους ; ἀγάπησον καὶ σὺ τὴν πατρίδα καὶ
μάλιστα ὅταν ἔχῃς τὴν ζηλευτὴν τύχην νὰ καλῆται
Ἕλλάς.

Ὅταν δ' ἀγαπήσῃς τὴν Ἑλλάδα, τὴν θερμάνης εἰς
τοὺς κόλπους σου, αὕτη θὰ ἀναζωογονηθῇ πάλιν καὶ ὅταν
ἀνακτήσῃ τὸν παλαιὸν πατριωτισμὸν, θὰ ἀνθίσῃ.

Καὶ ὅταν ἡ πατρίς ἀνθίσῃ, εὐτυχεῖ καὶ ὁ πολίτης καὶ
τότε ἔχει φίλους καὶ πολλοὺς φίλους καὶ ὅταν μάλιστα
ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὸ πρὸς αὐτὴν καθῆκον ἀποκτᾷ καὶ ἓνα
ἄπρωτον, διαρκῶς ἀγρυπνοῦντα ἐπ' αὐτοῦ, ὅστις καλεῖ-
ται συνείδησις.

Φαλῆς

ΔΙΚΗ ΣΕΦΗΚ.

Αἱ Ἀθηναὶ πλέον ἔγιναν τὸ κέντρον τῶν περιφήμων
δικῶν. Εἶναι ἴσως ἡ τρίτη ἢ τετάρτη ἐντὸς ὀλίγων
μηνῶν. Ἀλλ' ἡ παροῦσα ὁμολογητέον εἶναι ἡ σκαν-
δαλωδέστερα πασῶν. Διότι μετὰ τοῦ ἐκ Δαγκεστᾶν
Σεφῆκ, μετὰ τοῦ Τούρκου αὐτοῦ μὲ φασορίταις, δικάζε-
ται αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, ὁ ἡγεμὼν τῆς φίλης ἐπικρα-
τείας, τὸν ὁποῖον «Ὄρα» καὶ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἀ-
μιλλῶνται τίς προθυμότερον νὰ θωπεύσῃ, ὁ δὲ «Αἰὼν»
ἀνεγείρει τὰς γνωστὰς ἐκεῖνας αἰγυπτιακὰς στήλας εἰς
τὰ διάφορα τοῦ ὅπως ἐπιπλήξῃ τὸ ὄργανον τοῦ πρῶην
πρωθυπουργοῦ κατὰ δίδον τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν
ἐχθραν τοῦ Σουλτάνου.

Καὶ ὁ Σουλτάνος σήμερον διατελεῖ ὑπῆκοος τῆς Α.
Μ. τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, Ρεῖς ἐφέντη, — διότι
ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ μεθερμηνεύεται ὑπὸ τοῦ διερμηνέως
Εὐαγγελينوῦ εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τὴν ἐλληνικὴν κατη-
γορούμενον, — τοῦ Ὀλυμπίαν ἔχοντος τὴν κεφαλὴν
καὶ τὸ γένειον κυρίου Γ λ α ρ ά κ η. Κατηγορεῖται ὁ
Σουλτάνος ὅτι ἔστειλεν ἐν γνώσει τὸν κατηγορούμενον
Σ ε φ ῆ κ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ φονεύσῃ τὸν Κ λ ε ά ν θ η
Σ κ α λ ι έ ρ η ν, πρόσφυγα ἐκ Τουρκίας, ἐρωτευμένον φί-
λον τοῦ Μουράτ, ἀδυσώπητον ἐχθρὸν τοῦ Χαμίτ, ἐκ-

διδόντα φυλλάδιον γαλλιστί έναντίον του, και ενεργούν τα κατά τας δυνάμεις του επως επαναφέρη τόν πεπτωκότα Μουράτ εις τόν θρόνον.

Εαν καταδικασθῆ ὁ Σεφῆκ, συγκαταδικάζεται ὁ Σουλτάνος. Καί τότε τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» θὰ γράψῃ κεραυνοβόλον ἄρθρον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ταρρατούσης τὴν γαλήνην τοῦ γαλινοτάτου ἀνακτος τῆς γείτονος Ἐπικρατείας. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικοῦπης θ' ἀντιπαρρηρήσῃ ὅτι εἰς τὰς γενομένας αὐτῷ παραστάσεις ὅτι ἐζήτησε ν' ἀπομακρύνῃ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους τὸν Σκαλιέρην, ἀλλ' αὐτὸς ὡχυρώθῃ ὀπισθεν τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος, καὶ τὸ κατηραμένον Σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐξορίζωνται πολῖται Ἕλληνας.

Ὡστε ἡ δίκη δὲν εἶναι μόνον περιέργος, εἶναι συνάμα καὶ διπλωματική.

Ἐγκαίρως ἐμφανίζεται συνοδευόμενος ὑπὸ ἐνὸς τετάρτου ἐνωμοτίας χωροφυλάκων ὁ κατηγορούμενος **Σεφῆκ**.

Στίλβει ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ δύναται νὰ ἐληφθῆ ὡς φαινόμενον. Τοῦρκος καὶ φέρει πῖλον. Τοῦρκος καὶ φέρει φαβορίταις. Τοῦρκος καὶ φέρει φοκόλα ἀλλὰ πρωθυπουργός. Τοῦρκος, καὶ τίποτε τουρκικὸν δὲν ἔχει ἢ φυσιογνωμία του. Ξανθὸς, γαλανός, φυσιογνωμία ἡρεμος, μὴ ἐξόχως μεγάλη καὶ αὐτὰ ἔτι ἐξοχώτερα, διακρίνεται κυρίως ἐπὶ ἀταραξία ἤθους καὶ μεγαλειότητι χαρμητῆρος. Ἐκεῖ ποῦ ἐκάθησεν, ἐκεῖ καὶ μένει. Ὡς νὰ τὸν ἐκάρφωσαν ἐκεῖ οἱ χωροφύλακες καὶ ἔκτοτε νὰ ἐπονομαζῶνται σταυρωτίδες. Οὔτε δεξιὰ κινεῖται, οὔτε ἀριστερὰ. Ἡ κεφαλὴ του ἠδύνατο νὰ φωτογραφῆται διαρκῶς ἐπὶ ὀκτὼ δέκα ὥρας, διότι ἰσαριθμούς τοιαύτας μένει εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὡς μαγνητικὴ βελόνη, ἥτις μένει εἰς τὸ αὐτὸ σημείον, αὐτός; Οὔδεις τὸν φαντάζεται. Ὅλ' τὸν ἰδῆτε ὅταν ὁ διερμηνεὺς θὰ τῷ μεθερμηνεύῃ ὅλα τὰ κατατιθέμενα ὑπὸ τῶν ἐναντίον αὐτοῦ μαρτύρων, αὐτὸς ἢ θ' ἀπαντᾷ διὰ μεγαλοπρεποῦς κινήσεως τῆς κεφαλῆς, ἢ διὰ μιᾶς λέξεως, λεγομένης μετὰ σοβαρότητος; ἢ δι' ὀλίγων λέξεων καὶ χειρονομιῶν, πάντοτε ἐν πλήρει ἀταραξίᾳ, μηδὲν ἔχνος συγκινήσεως προδίδων.

Ἄν πράγματι ὁ Σεφῆκ ἀποδειχθῆ ὄργανον τοῦ Σουλτάνου, ἀξιοπρεπέστερον δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν κύβερνητον του.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης διενέμετο εἰς τοὺς συρρεῦσαντας οὐκ ὀλίγους ἀκροατὰς φυλλάδιον τίτλον φέρον: Ὁ Σουλτάνος Χαμίτ ἢ τὰ ὄργανα αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπογραφήν Κλεάνθους Σκαλιέρης.

Ἡ οὐσία τοῦ φυλλάδιου αὐτοῦ εἶνε ἡ οὐσία τῆς δίκης, κ' ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἐνθυμεῖσθε ἴσως ὅτι πρὸ τίνος εἶχον ἐκδοθῆ ἐν Ἀθήναις φύλλα τινὰ ἐφημερίδος ἑλληνοτουρκικῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα: Παράτρυναις ἢ Τεσβῆκ. Ἐκδότης ἦν πρόσφυξ Τοῦρκος, Ἀχμέτ Ἐσάτ, λοχαγός, ποιήσας καταχρήσεις ἐν τῷ στρατῷ καὶ δραπετεύσας ἐνῶ ἀπήγγοτο νὰ δικασθῆ ἐξ Ἀδριανουπόλεως εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐν τῇ ἐφημερίδι αὐτῇ ἐφαίνετο ἐναντίος τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ ἀλλ' ἀποτυχῶν ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Ἐφημερίδος ἐζήτησε νὰ κερδοσκοπήσῃ ἀνακτῶν τὴν εὐνοίαν τοῦ

Σουλτάνου. Καὶ ἔγραψε λοιπὸν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν γαμβρόν του, οὗτος δὲ εἰς τὸν Ὄσμὰν πασσάν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Χαμίτ. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἀφοῦ ἐζήτηι χάριτα παρὰ τοῦ Σουλτάνου δι' ὅσα ἐν τῇ ἐφημερίδι ἔγραψε, δικαιολογούμενος ὅτι ἐπραξε τοῦτο κατὰ παρακίνησιν τῶν κ. Κουμουνοῦρου καὶ Μαρέτα — ὑπάρχει δὲ λόγος, ὅτι πράγματι ἐλάμβανε χρήματα ἐκ τοῦ ἀκνώτου Κεντρικοῦ Ταμείου τοῦ Κουμουνοῦρου — ἀφίετο εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Σουλτάνου, ἤρχισε δὲ καὶ νὰ τῷ προσφέρῃ ἐκδουλεύσεις, προσθέτων ὅτι ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἐν Ἀθήναις, μετὰ καὶ ἄλλων προσφύγων, διενεργοῦν κατὰ μίμησιν τῶν μηδενιστῶν τῆς Ρωσίας, ἀνατροπὴν τῶν ἐν Τουρκίᾳ καθεστώτων. Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἔλαβε γνῶσιν ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης, διότι ὁ Ἐσάτ τὴν εἶχεν ἐπιδειξίει εἰς τινὰ φίλον τοῦ Τοῦρκου Χασάν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ παρουσιάσθη αἴφνης ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Σκαλιέρη εἰς Νεδζήπ, ὅστις καὶ πρὸ τριετίας ἦτο εἰς Ἀθήνας μετὰ τινος νέας καὶ ὠραίας Ὀθωμανίδος — ἐνθυμούμεθα ὅτι κατῴκει εἰς Κολωνάκι, εἰς ἰσόγειον δωμάτιον, καὶ ὅτι φίλος μας τις τακτικώτατα διέβαινε τοῦ παραθύρου διὰ νὰ βλέπῃ τοὺς εὐτυχεῖς νυμφίους πῶς ἐκοιμῶντο — λέγων εἰς τὸν Σκαλιέρην ὅτι ἐπειδὴ κατεδικασθῆ εἰς φυλάκισιν ὡς ἀπαγαγὼν εἰς Ἀθήνας τὴν νέαν ἦλθεν ἐδῶ νὰ πολιτογραφηθῆ Ἕλληνα. Ὁ Σκαλιέρης ὅστις τὴν εἶχε περιποιηθῆ καὶ διαθρέψει ἄλλοτε — αὐτὴν καὶ τὸ νεαρόν του ἡμισυ — δι' ἐξόδων του ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τὸν ἐδέχθη ἀλλ' ἀντὶ εὐγνωμοσύνης ἀπεπείραθῆ μίαν ἐσπέραν νὰ τὸν δηλητηριάσῃ διὰ καφὲ τὸν ὅποιον παρὰ τὴν συνήθειάν του ἔψησε μόνος ἐν τῷ μαγειρείῳ ἀλλ' ὁ Σκαλιέρης ὑποπτος πάντοτε καὶ πικρανθεὶς ἐκ τῆς πρώτης σταγόνας ἔπτυσεν αὐτὴν, ἔπλυνε καλὰ τὸ στόμα του, ἐζήτησε νὰ τὸν συλλάβῃ, ἀλλ' αὐτὸς ἔφυγε καὶ τὴν ἐπαύριον ἀνεχώρησε εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐντολοδόχος ὢν — πάντοτε κατὰ τὸ φυλλάδιον — τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὅπως ἀποκτείνῃ τὸν Σκαλιέρην.

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν Ἀχμέτ Ἐσάτ. Οὗτος ἀμέσως εἰδοποίησε τὸν Σουλτάνον ὅτι ἀποτυχόντος τοῦ Νεδζήπ, ἀναλαμβάνει αὐτὸς νὰ δολοφονήσῃ τὸν Σκαλιέρην. Ὁ Σουλτάνος ἔστειλε τότε ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του, Σεΐφουλλάχ ὀνόματι καὶ ἕνα Ἀρμένιον Σερχιζ Παπαζιάν. Ὁ Σεΐφουλλάχ ἔμεινε πέντε ἡμέρας ἐν Ἀθήναις καὶ ἀφοῦ συνεννοήθη μετὰ τὸν Ἐσάτ, ἀνεχώρησε καὶ πάλιν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν, ὁ Ἐσάτ ἐζήτησε νὰ τῷ σταλῆ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἄνθρωπος ῥωμαλέος καὶ καλὸς σκοπευτῆς καὶ τῷ ἔστειλαν τὸν κατηγορούμενον Σεφῆκ, τὸν ὅποιον συνάδευσε μέχρις Ἀθηνῶν ὁ αὐτὸς ὑπασπιστῆς Σεΐφουλλάχ. Ὁ Ἐσάτ καὶ ὁ Σεφῆκ κατῴκησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἐλλάς, εἶτα δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου Οἰκονομίδου, ἐναντι τοῦ μεταξουργείου. Ἦτο δὲ καὶ ὁ Σεφῆκ αὐτὸς ὑπασπιστῆς ἑ' τάξεως τοῦ Σουλτάνου.

Οὗτος, ὡς λίαν ὀρηκτικὸς, ἐνοουσε ἄψε σβύσε νὰ ξεμπερδέψῃ τὸν Σκαλιέρην ἀλλ' ὁ Ἐσάτ, ψυχρότερος, τῷ ἐπέδειξε τὸν κίνδυνον τῆς ἐν μέσαις Ἀθήναις δολοφονίας, χωρὶς ὁ δολοφόνος νὰ συλληφθῆ, καὶ τῷ συνεβούλευσε νὰ καιροφυλακτήσῃ.

Ὅτε μίαν ἡμέραν ὁ Ἐσάτ στέλλει εἰς τὸν Σκαλιέρην Ἀρμένιον τινὰ, Βενσάν Χαλαδζ, ζητῶν νὰ συμφιλιωθῆ μετ' αὐτοῦ. Τοῦ Σκαλιέρη ὅμως ἀρνηθέντος, ἐζήτησε νὰ συνδιαλλαγῆ μετὰ τοῦ Χασάν, τοῦ μόνου μεταξὺ τῶν Ὀ-

θωμανῶν προσφύγων ὅστις εἶχε σχέσεις μετὸν Σκαλιέρην καὶ δι' οὗ ἤλπιζε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Ἐσάτ τὸ ἐγκλημα.

Ὁ Χασάν, φίλος εἰλικρινῆς τοῦ Σκαλιέρη, — ἀντιγράφωμεν σχεδὸν τὸ φυλλάδιον — ἐδέχθη νὰ συμφιλιωθῇ μετὸν Ἐσάτ διὰ νὰ μπορῇ νὰ τὸν ψαρεύῃ καὶ νὰ μανθάνῃ τὰ σχέδιά του, ἀφοῦ τὸν πείσῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῇ νὰ φονεύσῃ τὸν Σκαλιέρη.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἐσάτ προσκληθεὶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετέβη πάραυτα ἐκεῖ — τὸ διατὶ δὲν ἐξηγεῖται ἐν τῷ φυλλάδιῳ.

Ὁ Χασάν οὗτος συνεστήθη καὶ πρὸς τὸν Σεφῆκ, τὸν κατηγορούμενον, συγχρόνως δὲ εἰς αὐτὸν συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Χασάν καὶ ὁ Μπανούς, καὶ τοῦτο σύμφωνα μετὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον συμφωνηθὲν μεταξύ τῶν κυρίων Σκαλιέρη, Μανέτα, Χοϊδᾶ, τότε ἀντεισαγγελέως καὶ Σπούπη, καὶ τοῦτο ὥστε ἀντὶ ἐνὸς ἡ κατηγορία νὰ ἔχῃ δύο μάρτυρας.

Ἡ πλεκτάνη ἐπέτυχε πληρέστατα. — Ἐδῶ ἀντιγράφωμεν κατὰ λέξιν τὸ φυλλάδιον :

«Ὁ Σεφῆκ ἡμέραν τε καὶ νύκτα συνδισκεδᾶζε μετ' αὐτῶν, δαπανῶν ἀδρότατα καὶ ὑποσχόμενος αὐτοῖς πλεῖστα ὅσα μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κακουργήματος.

«Μετὰ νέας ὁδηγίας, ἃς ὁ Σεφῆκ ἔλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἶπεν εἰς τὸν Μπανούς καὶ εἰς τὸν Χασάν ὅτι δέον νὰ προβῶσι πάραυτα εἰς τὸ ἔργον, ἀδιάφορον δὲ καὶ ἂν ἤθελε συλληφθῇ καὶ κρεμασθῇ, ἀρκεῖ ἡ διαταγὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Σουλτάνου νὰ ἐκτελεσθῇ.

«Ὁ Χασάν καὶ ὁ Μπανούς, βλέποντες ὅτι αὐτὸς εἶνε ἄνθρωπος ἀποφασιστικὸς, ὅτι πράγματι δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι λέγει, καὶ νὰ μὲ φονεύσῃ καθ' ὁδὸν, τὸν παρέπεισαν ὅτι ἀσθενῶν εἶχον μεταβῆ εἰς τὴν Κύθνον ἄλλως τε καὶ ἂν ἤμην ἐν Ἀθήναις, ὅτι θὰ ἦτο ὀλέθριον νὰ μὲ φονεύσῃ καθ' ὁδὸν, διότι τότε, αὐτῶν συλλαμβανομένων, θὰ ἐξετίθετο ὁ Σουλτάνος τῷ ὑπεσχηθῆσαν δὲ ὅτι ἅμα ἐπιστρέψω ἐκ τῆς Κύθνου θὰ τῷ παρρουσιάσωσι σχέδιον χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ὁ παραμικρὸς δι' ἐαυτοῦς κίνδυνος.

«Πρὸς πλείονα ἀπόδειξιν τοῦ ἐκ συστάσεως ἐγκλήματος, ἀπεφασίσθη καὶ πάλιν, ἵνα ὁ Μπανούς καὶ ὁ Χασάν ζητήσωσιν ἀπὸ αὐτὸν ἐκ προκαταβολῆς χρήματα, δι' ὧν θὰ διευκόλυνον δῆθεν τὴν διάπραξιν τοῦ φόνου. Διὰ τοῦτο μετὰ τινος ἡμέρας μεταβάντες παρ' αὐτῷ τῷ εἶπον ὅτι ἐλθὼν ἐκ λουτρῶν διὰ κατεπίγειουσαν ἐργασίαν θὰ ἐπιστρέψω καὶ πάλιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ ὅτι σκοπεύω νὰ καταβῶ νύκτωρ εἰς Πειραιᾶ οὐχὶ διὰ σιδηροδρόμου, ἀλλὰ δι' ἀμάξης, καὶ τότε δύναται ἀνενοχλήτως νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἐγκλημα καθ' ὁδόν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου δέον νὰ εὐρεθῇ πάραυτα κατάλληλος ἄνθρωπος ἐν Πειραιεῖ, ὅστις, μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος τῶν, δυνηθῇ νὰ κρύψῃ καὶ τοὺς τρεῖς καὶ νὰ τοὺς ἐπιβιάσῃ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον χωρὶς ἡ ἀστυνομία νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς συλλάβῃ. Ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης ὁ Σεφῆκ κατεγοητεύθη, ἐνετείλατο δ' αὐτοῖς νὰ εὕρωσιν ἄνδρα τοιοῦτον.

«Τῆ ἐπαύριον, 8 Αὐγούστου, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, διὰ τοῦ κατ' εὐθείαν αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ Σεῖφουλλάχ φέρων πρὸς τὸν Σεφῆκ ἐπιστολήν, χρήματα καὶ περιάπτα, διὰ τῶν ὁποίων κατὰ τὴν διάπραξιν τοῦ φόνου οὐ μόνον νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ συλληφθῇ!! Ὁ ὑπὲρ τῆς οὗτος, ἀνεχώρησε τὴν ἐπιούσαν διὰ τινος ἐκτάκτου Ἀγγλικοῦ.

«Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ρηθέντος, ὁ Μπανούς καὶ ὁ Χασάν μετέβησαν παρὰ τῷ Σεφῆκ, ἵνα τῷ ἀναγγείλωσιν ὅτι εὗρον ἄνθρωπον ἀναλαμβάνοντα νὰ τοὺς κρύψῃ, νὰ τοὺς μετεμφίση καὶ νὰ τοὺς ἐπιβιάσῃ ἀνενοχλήτως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀλλὰ ζητοῦντα ὡς ἀμοιβὴν ἐξακοσίας λίρας. Ὁ Σεφῆκ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, ἀλλ' ἐπέμενε νὰ ἴδῃ ἐκ τῶν προτέρων καὶ αὐτὸς τὸν ἐν λόγῳ ἄνθρωπον. Ἐπὶ τῆ ἐπιμονῇ του ταύτη, οἱ φίλοι προσποιηθέντες ὅτι δυσηρεστήθησαν, ἤρχισαν νὰ παραπονῶνται διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς δυσπιστίαν του, ἐνῶ αὐτοὶ συνεταῦτιζον τὴν τύχην των μετὰ τῆς ἰδικῆς του ἄλλ' αὐτοῦ καὶ πάλιν ἐπιμένοντος, βιαζομένου δὲ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ Σεῖφουλλάχ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἠναγκάσθησαν νὰ τὸν ἀφήσωσι.

«Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς φίλους μου ὑπόπτου ταύτης συμπεριφορᾶς τοῦ Σεφῆκ ὀρμηθεὶς, φοβούμενος δὲ συγχρόνως μὴ οὗτος μὲ δολοφονήσῃ, ἅμα μετ' ἀπάντηα καθ' ὁδόν, ἠναγκάσθη νὰ καταγγείλω αὐτὸν εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἣτις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν καταγγελίαν μου, ἐνετείλατο τὴν σύλληψιν αὐτοῦ συναδᾶ τοῖς ἄρθροις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, 47, 49, 57, 60, 61, 288, χαρακτηρίζουσης τὴν σκευωρίαν ταύτην ὡς ἐκ συστάσεως ἐγκλημα, ὑποβαλλόμενον τῇ αὐτῇ τῷ φόνῳ ποινη. Οὕτω δὲ ὁ Σεφῆκ συνελήφθη τὴν 11 Αὐγούστου π. ε.»

Πρῶτος ἐξετασθεὶς μάρτυς ἦτο ὁ κατήγορος κύριος **Κλεάνθης Σκαλιέρης**, ὕψηλός, μελανόθριξ, πρασινόχρωμος, τὴν γενειάδα μᾶλλον τουρκιστὶ ἔχων, μετ' ὀφθαλμοὺς μικροῦς, στίλβοντας, φυσιογνωμίαν ξηρὰν, ἐξηνητλημένην, παθοῦσαν, φέρων κατάμαυρην ἐνδυμασίαν, σταυρόνι τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ ἡρέσταυρόνι τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ ἡρέμα, ἀτάραχος, κατὰ διαλείμματα μόνον ζητῶν νὰ ἐξαφθῇ καὶ δώσῃ τόνον ῥήτορας εἰς τὴν φωνὴν του, διηγεῖται τὰς γενομένας αὐτῷ ἀποπειράς δηλητηριάσεως καὶ ἀναίρεσεως, κατ' οὐδὲν διαφερούσας ἐκ τῶν ἐκ τοῦ φυλλαδίου ὑφ' ἡμῶν συνοφισθειῶν.

Διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα ἐνταῦθα εἰς τὰ συνεπεῖα ἐρωτήσεων τοῦ τε Προέδρου καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ἐξελιχθέντα περιεργα.

Πρόεδρος. Διατὶ εἶσαι ἐχθρὸς τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ ;
Σκαλιέρης. Διότι εἶμαι φίλος τοῦ ἀδελφοῦ του Μουράτ. Εἶχον καταδικασθῆ εἰς θανατικὴν ποινὴν, τὴν ὁποῖαν ὁ Σουλτάνος ἐμετρίασεν εἰς δεκαπενταετῆ εἰρκτήν.

Π. Πῶς τὴν ἐμετρίασεν, ἀφοῦ ἦτο ἐχθρὸς σας ;

Σ. Δὲν ἤμην ἐκεῖ. Εἶχον δραπετεύσει.

Π. Ὅστε διὰ νὰ σᾶς ἀπατήσῃ, νὰ ἐπανέλθητε εἰς Κωνσταντινούπολιν ;

Σ. Ναί.

Π. Ἀλλὰ τότε πῶς δὲν σᾶς παρεῖχε πλήρη χάριν ;

Σ. (Ἐν ἐξάψει.) Ὁ Σουλτάνος Χαμίτ πνέει μένεα ἐναντίον μου. Τὸ γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος αὐτό. Τὸ γνωρίζον ἐν Παρισίοις, εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν ἀκόμη.

Μεθερμηγενομένων αὐτῶν εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἀγνοοῦντα τὴν ἑλληνικὴν οὗτος ἀπαντᾷ :

— Δὲν γνωρίζω τί κάμνουν οἱ βασιλεῖς, οὔτε τί κάμνει ὁ Σουλτάνος, οὔτε τί κάμνει ὁ Σκαλιέρης.

Τοῦ Σκαλιέρη προσθέσαντος ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐνῶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι πτωχὸς καὶ ὅτι ἦλθε ἐδῶ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν τέχνην του — ὡς χρυσοχόος —

ἐν τούτοις καθὰ δύναται νὰ μαρτυρήσουν ἄτομα ὑψίστας κατέχοντα κοινωνικὰς θέσεις οὗτος ἐδαπὰνα καθ' ἑκάστην δέκα ἕως δεκαπέντε λίρας, οὐδέποτε πεζοπορῶν, ἐπιβαίνων πάντοτε ἀμαξίης, καὶ πληρώνων τὸν ἀμαξήλατην ποτὲ μισθὸν καὶ πότε μίαν λίραν—καὶ μεθερμηνεύων θέντων τούτων εἰς τὸν Σεφὴκ, οὗτος ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἦτο πτωχὸς, ὅτι εἶχε χρήματα καὶ πολλὰ μάλιστα, καὶ ὅτι ἤθελε μὲν ἐδῶ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως νὰ ᾄδῃ τὸ μεμελεῖται (τὸν τόπον).

Παραδόξος περιηγητὴς χρυσοχόος!
Ἐξελισσομένης τῆς ζητήσεως, ὁ κ. Σκαλιέρης εἶπεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐτόλμησε νὰ τῷ στείλῃ κατ' αὐτὰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην Γρηγοριάδην νὰ τῷ διαβιβάσῃ διαταγὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀμέσως τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος. Εἶπεν εἰς τὸν Γρηγοριάδην ὅτι τὸν προστατεύουν εὐτυχῶς οἱ νόμοι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα, διότι εἶναι πολίτης Ἑλλήν. Θαυμάζει δὲ πῶς ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐζήτησε νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὸν Σουλτάνον. Τὴν ἐπαύριον τὸν προσεκάλεσεν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τῷ εἶπε νὰ ἀλλάξῃ κέντρον.

Εἰς ἐρώτησιν δὲ τοῦ Προέδρου, κατατίθησιν ὁ Σκαλιέρης ὅτι μεταξὺ ἄλλων ὁ κ. Τρικούπης τῷ εἶπε ὅτι τῷ ἐγένοντο σοβαραὶ παραστάσεις ἐναντίον του, ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ Σκαλιέρη πολλοὶ Ἕλληνες ὑποφέρουν εἰς τὰς φυλακὰς, ἐξ αἰτίας του ἐπίσης ζημιοῦνται τὰ ἐλληνικὰ συμφέροντα.

Εἶπον—λέγει ὁ κ. Σκαλιέρης—εἰς τὸν κ. Τρικούπην ὅτι οὐδεὶς Ἕλλην ἐξ αἰτίας μου πλὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἔπαθεν καὶ ὅτι πολὺ κακὰς πληροφορίας τοῦ μετεδωσαν, ὑπαινισσόμενος ὡς φαίνεται τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν μας κ. Κουντουριώτην.

Ὁ Πρόεδρος τὸν ἐρωτᾷ ἐὰν πράγματι παρεσκευάζε συνωμοσίαν μετὰ τῶν ἄλλων προσφύγων κατὰ τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος;

Σκαλιέρης. Εἶπον εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἐπαναλαμβάνων καὶ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, νὰ μὲ κυττάξῃ ἂν εἶμαι ἐγὼ δολοφόνος, ἂν εἶμαι ἱκανὸς διὰ τοιαῦτα πράγματα. Οὐδὲν ἐπραξα εἰμὴ νὰ γράψω ἐν βιβλίον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεκαλύπτων τὰς ἀσχημίας τοῦ Σουλτάνου.

Πρ. Δὲν μὲ ἐνοήσατε.

Μήπως ἐγένοντο παραστάσεις εἰς τὴν κυβέρνησιν, διότι διεδόθη ὅτι παρεσκευάζετε συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου;

Σκαλιέρης. Αἱ παραστάσεις τί διελάμβανον, ἀγνοῶ ὁ κ. Τρικούπης οὐδὲν μοι εἶπε περὶ τούτου. Ἐγὼ γνωρίζω μόνον τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον ἔγραψα κατὰ τοῦ Χαμίτ' ἀλλ' ὁ κύριος αὐτός, ὁ Σουλτάνος, ἐν ᾧ ἠδύνατο σύμφωνα μετὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον νὰ μὲ ἐναγάγῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, συνεννοήθη μετὰ τὸν βιβλιοπώλην Βίλμπεργκ καὶ διὰ τῆς γερμανικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἠγόρασε ὄλα τὰ ἀντίτυπα ὅσα εἶχε κατατεθειμένα παρὰ τῷ Βίλμπεργκ, ἀφοῦ δὲ ἔμαθεν ὅτι προβαίνω καὶ εἰς δευτέραν ἐκδοσιν τοῦ συγγράμματός μου ἐν Παρισίοις, ἐνήγαγεν διὰ τῆς ἐν Παρισίοις ὀθωμανικῆς πρεσβείας τὸν ἐκεῖ ἐκδότην. Ἐν γένει ἀγωνίζεται νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν κυκλοφορίαν τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, οὗ σκοπὸς εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Τουρκίας, ἣτις ἀπελευθέρωσις, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, συμφέρει καὶ τῇ Ἑλλάδι.

Ἐν τῇ ἐρωτήσει ἐνὸς τῶν συνηγόρων τοῦ Κατηγορου-

μένου, ὁ κ. Σκαλιέρης ἐπαναλαμβάνει τὰ συμβάντα τοῦ ἐξ ὑπαρχῆς καὶ διηγείται, τοῦ δικαστηρίου, τῶν ἐνόρκων, τῶν δικηγόρων καὶ τοῦ ἀκροατηρίου μετὰ πολλῆς περιεργείας καὶ συντόνου προσοχῆς ἀκρωμένων αὐτοῦ ἐκτυλίσσοντος ὡς ἐν ἀπεσπασμένοις μυθιστορικοῖς κεφαλαίοις τὰ ἀπόκρυφα τῶν τουρκικῶν ἀνακτόρων.

«Μόλις ἦλθον, λέγει εἰς Ἀθήνας καὶ μίαν ἡμέραν ὁ κ. Ξενοφῶν Κυριαζῆς συναντῶν με μὲ παρακαλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσω εἰς τὸ σπῆτι μιᾶς κυρίας ἣτις, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Κυριαζῆ, μ' ἐζήτησε per mare, per terra.

Μὲ ὀδηγεῖ εἰς τῆς Κυρίας Κοδζιά—καὶ ὁ κ. Σκαλιέρης τονίζει εἰρωνικώτατα τὸ ὄνομα αὐτὸ—ἀγνοοῦμεν διατί.

— Εἶσθε, μ' ἐρωτᾷ, ὁ κ. Σκαλιέρης.

— Μάλιστα, κυρία μου, ἀπαντῶ, μὲ πολὺν σεβασμὸν, διότι ἠγνούουν καὶ τίς ἦτο ἡ κυρία καὶ τί ἐπρόκειτο νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ.

— Τότε λοιπὸν ἔχω νὰ σᾶς δώσω μίαν πολὺ καλὴν εἶδησιν.

— Λέγετε, κυρία μου.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάν Χαμίτ εἶναι ἔτοιμος νὰ σᾶς συγχωρήσῃ, νὰ σᾶς ἀπονεύμῃ χρήματα, βαθμοὺς, ἀξιώματα, ἀρκεῖ νὰ παύσητε πᾶσαν ἐνέργειαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ νὰ τὸν θεωρήσητε μάλιστα μετὰ τῶν θενωτῶν.

Ἐκπλαγεὶς δι' ὅσα μοὶ εἶπε, ἤδη τὴν ἠρώτησα :

— Καὶ μὲ ποῖαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλῶ; Ἀπορῶ πῶς μία κυρία εὐρίσκεται εἰς ἀμέσους σχέσεις μετὰ τὸν Σουλτάνον.

— Ὅχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός μου, ὁ κ. Ἀριστείδης Κουμπάρης, διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀφοῦ ἤκουσα τὸ διαβόητον ὄνομα τοῦ ἀρχιαστρολόγου καὶ ἀρχικατασκόπου τοῦ Σουλτάνου, κατὰλαβὰ μὲ τί ὑποκείμενον ἔχω νὰ κάμω, ἔβαλα τὸ ἓνα πόδι μου ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ εἶπα εἰς τὴν κυρία Κοδζιά :

— Διαβιβάσατε, κυρία μου, εἰς τὸν ἀξιότιμον ἀδελφόν σας ὅτι ἂν μοὺ μὲνῃ μία βάνις αἵματος, τὴν κρῦπτω διὰ νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν Σουλτάνον Μουράτ.

— Δὲν λυπᾶσθε τὰ παιδιὰ σας;

— Ὅχι, κυρία μου, ἐμμένω εἰς τὴν ἀπόφασίν μου.

Καὶ ἀνεχώρησεν.

Μετὰ τούτου δύο Τοῦρκοι, Ὁσμὰν καὶ Ἀχμέτ, ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Χαμίτ εἰς τὸν Σκαλιέρην νὰ τοῦ κάμουν προτάσεις, τὰς ὁποίας ἀπέκρουσεν.

Ὁ Χαμίτ τότε κατέφυγεν εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφάς του διὰ τοῦ Ὁσμὰν βέη' αἱ ἀδελφαὶ του τοῦ ἔγραψαν ὅτι ὁ Σουλτάνος δύναται νὰ τὸν διαβεβαίωσῃ μετὰ τὴν ἰδίαν σφραγίδα του ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ Κλεάνθη δὲν ἔχει νὰ πάθῃ τίποτε.

Ἡρνήθη.

Κατόπιν τοῦ ἔστειλεν ὁ Σουλτάνος τὸν κ. Καποράλ, ἓνα τῶν ἐπισημοτέρων τραπεζιτῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλοτε συνεταιρὸν του, ὅστις τῷ ἐπρότεινε νὰ ἐπανεβλήθῃ ὑπὸ τὴν ῥητὴν ἐγγύσειν τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας.

Ἡρνήθη καὶ πάλιν.

Κατόπιν ὁ ἀρχίατρος τοῦ Σουλτάνου κ. Μαυρογένης, πρὸς ὃν εἶχε γράψῃ παρακλητικῶς νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως τοῦ ἐπιστραφοῦν ὅσα ἔγγραφα του ὄλας διόλου μὴ ἐνοχοποιούντα αὐτὸν κατεσχέθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας

Κωνσταντινουπόλεως καθ' ἣν ἡμέραν συνελήφθη, τῷ ἀπὸ πηύθουνεν — αὐτὸς ὁ πανίσχυρος εἰς τὸν μηδὲν ἰσχύοντα Σκαλιέρην — ἐξασέλιδον ἐπιστολὴν δι' ἣς ἐδικαιολόγει τὸν Σουλτάν Χαμίτ, ὅτι ὁ Μουράτ εἶναι τρελλὸς, καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶναι πρόθυμος νὰ τῷ παράσχη ἄφρων.

Ἦρονήθη καὶ πάλιν.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξέθεσεν ὁ κ. Σκαλιέρης θέλων νὰ πείσῃ τὸν ἕνα τῶν δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως ὅτι πράγματι ὁ Χαμίτ ἐπέδιωσε προηγουμένως μὲν τὴν συμπύλωσιν τοῦ Σκαλιέρη, ἐσχάτως δὲ τὴν ἐξόντωσιν του.

Καὶ πάλιν ἐπανερχόμενος εἰς τὰ τῆς συλλήψεώς, του, ὁλόκληρον μυθιστόρημα ἀφηγούμενος, ὅτι ἐπὶ 33 ἡμέρας ἦτο κρυμμένος, ὅτι 3000 ἀντίτυπα ἐξέδωσεν τῆς φωτογραφίας του, τὰς ὁποίας ἐμοίρασαν εἰς κατασκόπους, ὅπως δυνηθῶσι νὰ τὸν συλλάβουν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠπάτησε τὴν μυριόχειρα τουρκικὴν ἀστυνομίαν, γράψας εἰς φίλον του ἐν Παρισίοις νὰ τηλεγραφήσῃ ἐκεῖθεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του μὲ τὴν ὑπογραφήν Κλεάνθης Σκαλιέρης, ὅτι ἐφθασεν εἰς Παρισίους ὑγιῆς καὶ νὰ μὴν ἀνησυχοῦσι. Τὸ τηλεγραφεῖον ἀμέσως παρέδωσε τὸ τηλεγράφημα εἰς τὴν ἀστυνομίαν, αὐτὴ δὲ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Τότε ὁ Σουλτάνος ἔστειλε κατάσκοπον εἰς Παρισίους, τὸν Κωνσταντῖνον Ἀλτιντζή, ὅστις σκοπὸν εἶχεν ἢ νὰ πείσῃ τὸν ἐκεῖ ὑποτιθέμενον Σκαλιέρην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ νὰ τὸν δολοφονήσῃ. Ἐκεῖθεν μετεμπίσθη εἰς ἠλθεν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Σουλτάνος Χαμίτ εἶναι ὁ ἥρωὸς τῆς ἡμέρας αὐτῆς τοῦ Κακουργδικείου, ὥστε νομίζει τις τὴν μικρὰν ἐκείνην τῆς αἰθούσης λωρίδα, ὅπου ἀθηνᾶται ἐπὶ τῶν ἐδρῶν τῶν δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως καὶ τῆς κατηγορίας, ὅτι ἀντιπροσωπεύει ἐν μικρῷ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῆς τουρκικῆς πρωτεύουσας, ὅπου ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀντιμετωπίζονται ὀπαδοὶ τοῦ Μουράτη καὶ ὀπαδοὶ τοῦ Χαμίτη, ἀποτυγχανόντων διαρκῶς τῶν πρώτων.

Ἄλλ' ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαπληκτιζομένων τῶν δύο κομμάτων φαίνονται ὑπερέχοντες ἄχρι τοῦδε τοῦλάχιστον οἱ Μουρατισταί, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ρόκον Χοϊδάν, ὅστις ὑπερασπίζεται μὲν μονάρχην ὅπως δήποτε, ἀλλὰ μονάρχην θῦμα μονάρχου.

Μίαν στιγμὴν ὁ Ρόκος ἐρωτᾷ κοροϊδεύων τοὺς ἐναντίους :

— Εἶναι συνήγοροι τοῦ Σουλτάνου ;

Καὶ ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τοὺς Μουρατιστάς :

— Εἴσθε κατήγοροι τοῦ Σουλτάνου ;

Ὁ κ. Αὐλωνίτης, ἐκ τῶν συνηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως, ἐρωτᾷ τὸν κ. Σκαλιέρην.

— Ἐχει ὁ Σουλτάνος σπουδαιότερους ἐχθρούς ἀπὸ σᾶς ;

Καὶ ὁ Σκαλιέρης ἐξαπτόμενος :

— Μὲ πέρνεις διὰ προδότην, ἔννοσέ νὰ καταδώσω ἐκείνους τοὺς ὁποῖοι γνωρίζω. Ἄλλ' ἄς ἡσυχάζῃ, εἶμαι ὁ μόνος ἐχθρὸς του.

Καὶ ὁ Ρόκος :

— Εἶναι ὅμως λίαν ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς του. Καὶ ἂν θέλῃ νὰ μάθῃ τοὺς ἄλλους, ἐγὼ τοῦ ὑποδεικνύω μόνον ἐμὲ ὡς συνωμότην τοῦ Σκαλιέρη. Γι' αὐτὸ εἶμαι ἐδῶ.

Ὁ κ. Αὐλωνίτης. Δὲν μᾶς εἶπατε ἐν τούτοις ἂν εἴσθε ὁ σπουδαιότερος ἐχθρὸς τοῦ Σουλτάνου.

Σκαλιέρης. Ἀποταθῆτε εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ κ. Αὐλωνίτης. Δὲν ὑπάρχουν πασάδες, τοπάρχαι ἢ πούργοι, ἐχθροὶ τοῦ Σουλτάνου ;

Σκαλιέρης. Ὁ κυριώτερος ἐχθρὸς τοῦ Σουλτάνου εἶναι ὁ Ἑλληνισμός. Ἐγὼ ἔκαμα ἔκκλησιν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Αὐλωνίτης. Σᾶς ἐρωτῶ ἐν εὐκόλως πολλοὶ ἐχθροὶ τοῦ Σουλτάνου ἐξωλοθρεύθησαν.

Σκαλιέρης (Μετὰ τραγικοῦ τόπου) : Ὑπάρχουσι πολλοὶ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης· ἐστάλησαν ἄλλοι εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς διὰ δηλητηρίου· ἄλλοι στενάζουσιν εἰς τὴν ἐξορίαν ! Ἴδου κ' ἐδῶ ἕνα του θῦμα· (Καὶ δεικνύει εἰς τὸ ἀκροατήριον πυρρότριχα κύριον, Καραγιαννάκη, ὡς μᾶς εἶπον, καλούμενον.

Αὐλωνίτης. Νομίζετε ὅτι συνωμοσία χαλκευομένη ἐν Ἀθήναις νὰ εἶναι ἐπιφοβὸς τῷ Σουλτάνῳ ;

Σκαλιέρης. Ἡ δική μου συνωμοσία εἶναι οἱ δάκτυλοί μου καὶ ὁ κάλαμός μου.

Αὐλωνίτης. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν αὐτὴν τῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς σᾶς ἀποπειράς, διατί νὰ μὴ στείλῃ ὁ Σουλτάνος καὶ ἄλλους νὰ σᾶς φονεύσουν ; Ἦτο δύσκολο ;

Σκαλιέρης. Καὶ νομίζετε ὅτι δὲν ἔστειλε ; Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τοὺς συλλάβωμεν. Ἀκόμη πρὸ ὀλίγου ἐστάλη ἐδῶ ἕνας Κιρκάσιος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον πρίγκιψ Ζαρζορόφ. Κατέλυσε εἰς τὸ «Ἐσνοδοχεῖον τῆς Γαλλίας». Ἐκεῖ ἀκούσας ὅτι κατοικεῖ ὁ Κλεάνθης Τριανταφύλου συντάκτης τοῦ *Ραμπλαῖ*, ἠπατήθη ἐκ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπίσπεσε σχέσεις μὰζύ του. Ἐστειλεν ἕνα μεσίτην Κωνσταντῖνον νὰ τὸν δεχθῶ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐδέχθη.

Μετὰ τὸν κ. Σκαλιέρην, κυριώτερος κατήγορος εἶναι ὁ **Χασάν Μεχμέτ**, ἀνοικτὴ φυσιογνωμία, πρόην ἀξιωματικός, ὀμιλῶν ἀκριτὰ καλὰ τὴν ἑλληνικὴν, ἠλιοκαῆς, μὲ νοημονεστάτους ὀφθαλμούς, ἐλευθέραν ἔκφρασιν, γεννώσαν ἐμπιστοσύνην· ὀρκίζεται εἰς τὸ Κοράνιον καὶ εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου τί γνωρίζει περὶ τῆς ὑποθέσεως ζητεῖ νὰ συνθηκολογήσῃ μετὰ τοῦ προέδρου.

Χασάν. Πῶς θέλετε νὰ μιλήσω ; Νὰ πῶ ὅλα ;

Πρόεδρος. Νὰ πῆς ὅ,τι γνωρίζεις.

Χασάν. Ἀρχίζω ἐγὼ δὲν τελειώνω ὕστερα πέντε ὥρας.

Πρόεδρος. Σύντομα νὰ μᾶς πῆς ὅτι ξεύρεις.

Χασάν. Νὰ, αὐτὸς ὁ Ἐσάτης ἔγραψε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ὄσμὰν πασᾶν, ἔλεγε ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος νὰ σκοτώσω Σκαλιέρην.

Πρόεδρος. Εἶχε προσωπικὸν λόγον ὁ Ἐσάτ νὰ φανεύσῃ τὸν Σκαλιέρην ;

Χασάν. Δὲν ἠξέυρω.

Πρόεδρος. Τί συμφέρον εἶχεν ὁ Σουλτάνος νὰ φανευθῇ ὁ Σκαλιέρης.

Χασάν. (Μετὰ πολλῆς ἐτοιμότητος). Ἄν δὲν εἶχεν, ἔστειλε ἀνθρώπους νὰ τὸν σκοτώσουν ;

Πρόεδρος. Τί λές, ἕνας Σουλτάνος, καλὸς κακὸς, ὑψηλὰ πάντα κἀθεταί, λαγαρεύει τὸν Σκαλιέρην ;

Χασάν. Σκαλιέρης ἔγραψε ἕνα βιβλίον· ἂν ἦσαν ψέματα αὐτὰ δὲν ἔβαλε Σουλτάνος τὸ γερμανικὴν πρεσβεΐαν νὰ ἀγοράσῃ ὅλα βιβλία ;

Πρόεδρος. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βγάλῃ κι' ἄλλα ;

Χασάν. Ἔ, ποῖός ξέρει !

Διηγεῖται ἔπειτα πῶς ὁ Ἐσάτ μὲ τὸν ὁποῖον ἦτο δυσηρεστημένος ἀφ' οὗ τοῦ εἶχεν ἐπιδειξέι τὴν πρὸς τὸν Ὄσμὰν πασᾶν ἐπιστολὴν του ἐζήτησε νὰ συμπιλωθῇ καὶ μίαν ἡμέραν τὸν παρέλαβε καὶ πῆγαν ἐφ' ἀμάξης εἰς τοῦ Φίσερ, ὅπου τὸν συνέστησε τὸν κατηγορούμενον Σεφῆκ, εἰς ὃν εἶπε :

— Αὐτός εἶναι ὁ Χασάν, ξέρεί ὅλα τὰ μυστικά μου, τὴν γυναῖκά μου, τὸ σπῆτί μου.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχε διαδοθῆ μεταξύ τῶν προσφύγων ἡ μᾶλλον λειποτακτῶν ὅτι ὁ Σουλτάνος ἔστειλεν ἐδῶ ἄφροσιν καὶ παρεκίνουν καὶ τὸν Χασάν νὰ πάγῃ εἰς τὴν τουρκικὴν πρεσβεΐαν νὰ λάβῃ τὴν ἄφροσίν του.

Χασάν. Τὸ λοιπὸν πῆγα εἰς τὴν πρεσβεΐαν, ὁ γραμματέας ἦτανε ἐκεῖ, ῥωτῶ :

— Ποῦ εἶναι διαταγὴ Σουλτάνος λέγει ἄφροσι ἔδωσε.

— Δὲν πιστεύεις λοιπὸν σὲ λόγῳ μου;

— Δὲν πιστεύω βέβαια, δὲν πιστεύω. Μπορεῖτε ἐσεῖς νὰ μὲ κρεμάσετε.

Τὴν ἴδια ἡμέρα πῆγαμε σ' τὸν Πειραιᾶ γὰρ διασκέδασι, στὸ σιδηρόδρομο εἶδαμε Μανέτα μὲ γυναῖκες, μὲ ὅλα μαζῶ.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀναχωρήσει ὁ Ἐσατ, ὁ δὲ Σεφῆκ καὶ ὁ Χασάν συνδιεσκέδαζον, συνέπρωγον, συνευθύμουν καὶ συνεσχεδιάζον. Ὁ πρῶτος ἔπινε μίαν ὀκτὼ ρακῆ τὴν ἡμέραν, χωρὶς νὰ ζαλιζήται διόλου.

Ὅτε ὁ Σεφῆκ τῷ ἀποκαλύπτει τὸ σχέδιον τοῦ φόνου τοῦ Σκαλιέρη.

— Ἐ, ἡσύχασε, τοῦ λέγει ὁ Χασάν, νὰ μὴν ἔχῃς κἀνένα νοῦ. Μόνο νὰ εὔρουμε τὸ φίλο μας Μπανοῦς, αὐτὸς ξεύρει μέσα. Νὰ ἔχῃς τὸ νοῦ σου νὰ δούμῃ τί θὰ κάμουμε.

Ὁ Χασάν, ὁ Σεφῆκ καὶ ὁ Μπανοῦς ἐξέδραμον εἰς Κολοκυθοῦν, ὅπου ἔγινε ἡ γνωριμία τοῦ Σεφῆκ μὲ τὸν ἕτερον τῶν μαρτύρων, τὸν Μπανοῦς.

Χασάν. Τὴν ἄλλη μέρα στὴν μπιραρία Βουλήνάντικρου ὁ Σεφῆκ μὲ λέγει, σήμερα ἔχω μιὰ χαρὰ, μιὰ χαρὰ.

— Τί ἔχεις;

— Ἐβγάλε χαρτιά καὶ μούδειξε καὶ μιὰ ἐπιστολὴ καὶ ἐβκή. Μὲ γράφει ὁ Σουλτάνος.

Ἐπὶ τέλους ἦλθε τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις θὰ τοὺς ἐκρυσπεν εἰς Πειραιᾶ, μετὰ τὸν φόνον τοῦ Σκαλιέρη. Τὰ χρήματα αὐτὰ—κατὰ τὴν κατηγορίαν—ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀπόδειξις τῶν σχεδίων τοῦ Σεφῆκ.

Ἐνταῦθα ὁ μάρτυς διηγεῖται τινὰ ἀφελῶς καὶ ἀσαφῶς συνάμα, ὥστε τὸ ἀκροατήριον ἐνόμιζεν ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ Μπανοῦς ἐζήτησαν νὰ βάλουν στὸ χέρι τὰς 600 λίρας ὑπὲρ τῆς τσέπης των.

Χασάν. Ἐμεῖς τοῦ λέμε νὰ δώσῃ τῆς 600 λίρας, ἐκεῖνος δὲν θέλει. Βρὲ δώστες τί σὲ μέλει ἔμεῖς ἐδῶ εἵμαστε ἐκεῖνος ἔδινε μόνο 100 λίρας, σὲ δύο ἀνθρώπους ἑκατὸ λίρας τί νὰ κάνουμε, θέλει τριακόσες ὁ καθείς.

Ἡ ὑπεράσπισις ἐζήτησε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τοῦ Χασάν, ἀλλ' ὁ πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι αὐτὰ τὰ εἶπεν ἀστεϊζόμενος.

Πρόεδρος. Ἐ, τόσαις μέραις πῶς δὲν τὸν σκότωνε τὸν Σκαλιέρη;

Χασάν. Ἄν τὸν ἤξευρε, θὰ τὸν σκότωνε. Ἐγὼ τοῦλεγα.

— Ἐδῶ εἶναι Ἑλλάδα, δὲν εἶναι Τουρκία.

— Βρὲ δετζέ μουτونه καὶ στή στιγμή τὸν ξεμπερδεύω.

— Εἶσαι κουτὸς καυμένε.

Πρόεδρος. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκαμες γιὰ νὰ σώσῃς τὸν Σκαλιέρη;

Χασάν. Γιὰ νὰ σώσω τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τοῦ Χαμίτ τοῦ χέρι.

Λέγων δὲ ὅτι ὁ Ἐσατ ἦτο υἱὸς πασσᾶ, καὶ θέλων

νὰ δείξῃ πῶς τὸ κατάγεσθαι ἀπὸ πασσᾶ δὲν εἶνε πολὺ μεγάλο πρᾶγμα.

— Στὴν Τουρκία, λέγει, ξέρεις πόσοι ὑπουργοὶ εἶναι; Ἐκατομμύρια!

Ἐνὸς τῶν ἐνόρκων ἐρωτήσαντος, εἶχε σχέσεις μὲ μίαν ὀθωμανίδα Κυρίαν τῆς Τιμῆς, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τῆς βασιλομήτορος τοῦ Μουράτ, τὴν ὁποίαν δραπετεύσασαν καὶ αὐτὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων, ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ κ. Σκαλιέρης ἐδῶ, ἐν ἐξῆφει ἀπαντᾷ:

— Δὲν ἐπιτρέπω νὰ ἀναμειγνύηται ἐδῶ Κυρίας ὑψηλῆς περιωπῆς. Τὴν Καλφὰ Χανοῦμ τὴν ἔχω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου.

Πρόεδρος. Ὅσῳ δήποτε ὑψηλὰ ὀνόματα καὶ ἂν λέγωνται πρὸ τοῦ δικαστηρίου δὲν προσβάλλονται. Σεῖς εἶπατε καὶ περὶ τοῦ Σουλτάνου.

Σκαλιέρης. Προεκλήθην νὰ εἰπῶ.

Ὁ Χασάν περαίνει τὴν μαρτυρίαν του, λησμονεῖ καὶ κἀθηται εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, προκαλῶν κοινὴν φαιδρότητα.

Ἄλλος σπουδαῖος μάρτυς εἶναι ὁ **Μπανοῦς**, Τούρκος καὶ αὐτὸς, ἀξιωματικὸς καὶ αὐτὸς, λειποτάκτης ἐπίσης, Ἄλβατος τὸ γένος, μὲ μαῦρον μαῦρον μύστακα, ὀμιλῶν τὰ ἑλληνικὰ καλλίτερα τοῦ Χασάν καὶ ἐπαναλαβῶν τὰ αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Χασάν, διότι μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπλησίασαν ἀμφοτέρω τὸν Σεφῆκ καὶ ἐσχεδιάζον τὸν φόνον τοῦ Σκαλιέρη.

Ὁ μάρτυς **Ἡλιόπουλος**, ὁ γνωστὸς ἐμποροράπτης τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως, ἐγνώρισε τὸν Ἐσατ ἐκ τύχης ἐν ταῖς φυλακαῖς, κρατούμενον διὰ ἑκατὸν εἴκοσι δραχμάς, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ἐκχωρήσαντος εἰς αὐτὸν τοῦ Ἐσατ τοὺς μισθοὺς, οὓς ἐλάμβανε παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ὁ Ἐσατ τοῦ ἐπαρουσίασε τὸν κατηγορούμενον, ἐνδεδυμένον τὴν ὠραίαν κίρκασιανὴν στολὴν, ἣτις ὅμως εἰς τὸν λίαν φιλομειδῆ Ἡλιόπουλον ἐπροξένησε τρόμον, τοῦ ἐφάνη ἀγρία, ἀποτρόπαιος, καὶ ἡ στολὴ καὶ ἡ μορφή, εἰς ὃν ἀνῆκεν. Τοῦ ἔκοψε ἀμέσως ἐνδύματα δύο στολὰς, τὰ ὅποια καὶ ἐπλήρωσεν. Ἐκτοτε ὁ Ἡλιόπουλος ἦτο φίλος καὶ μὲ τὸν Σεφῆκ καὶ μὲ τὸν Ἐσατ, πολλάκις συνευθύμουν μαζῶ, ὅτε οἱ δύο ἔπινον τὴν ρακῆν, ὅχι ὅπως πίνομεν ἡμεῖς, μὲ τὸ ποτηράκι, ἀδειάζαν μποτίλιας. Εἶχε καὶ ἓνα φίλον ὁ Ἡλιόπουλος, Ζαχαρόπουλον, μεσίτην μετ' αὐτοῦ εἶχαν πάγει εἰς τὴν Κολοκυθοῦν καὶ μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Σεφῆκ ὁ Ζαχαρόπουλος τοῦ εἶπε ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν Κολοκυθοῦν ὁ Σεφῆκ τοῦ ἐπρότεινε νὰ βρῇ ἓνα ἄνθρωπον νὰ τοῦ δώσουν χρήματα καὶ νὰ διαπραξῇ φόνον.

Ὁ Ἐσατ ἀναχωρῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἄφησε εἰς τὸ ἐμποροραπτικὸν τοῦ Ἡλιοπούλου τὴν ἀλληλογραφίαν του, καὶ εἶπε, ἂν δὲν ἐπιστρέψῃ μετὰ δύο ἡμέρας, θὰ πῆ πῶς δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ ποτὲ καὶ τότε νὰ τὴν δημοσιεύσῃ.

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Σεφῆκ, κατεσχέθη καὶ ἡ ἀλληλογραφία αὐτή, ἣτις ἀγνοοῦμεν ὁποίας φύσεως ἦτο.

Ἐτέρος μάρτυς ὁ **Χαδζή Χασάν Ἰμπραήμ**, ψι-

λός, ύψηλός, ήλιοκαής, τρίβων πάντοτε τὸν μύστακα, προσκαλείται ὑπὸ τοῦ Προέδρου νὰ ἀποκαλυφθῆ, διότι φεσοφορεῖ, ἀλλ' αὐτὸς ἀρνεῖται, λέγων :

— Ὁρησκεία μου δὲν βγάζει! Νὰ εἶχα καπέλο, ἐ-
βγαζα, φέσι μου δὲν βγάζω.

Γελώντων τινων,

— Γιατί γελᾶτε; περίεργο σὰς εἶναι; ἰστέ, φέσι μου ἐγὼ δὲν βγάζω.

Πρόεδρος. Τί δουλειὰ κάνεις;

Χαδζή Χασὰρ Ἰμπραήμ. Τί δουλειὰ; Νὰ, τίποτε δὲν κάμνω.

Πρόεδρος. Ἐχεις καμμίαν συγγένειαν μὲ τὸν κατηγο-
ρούμενον;

Χαδζή Χασὰρ Ἰμπραήμ. Οὐμ, τί συγγένεια, ἐκεῖνος τί συγγένεια, ἐκεῖνος ἀπὸ Καυκασία, ἐγὼ ἀπὸ Μακεδο-
νία, τί συγγένεια!

Καὶ ἐπὶ τέλους ὀρκίζεται, συνοδεύων μετὰ μουρμουρι-
σμοῦ τὰς λέξεις: *μόνην τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς πάθος καὶ
χωρὶς θυμόν.*

Πρόεδρος. Τί γνωρίζεις νὰ μᾶς πῆς;

Μάρτυς. Δὲν γνωρίζω τίποτε.

Κατέθεσε μόνον ὅτι ὁ Ἐσὰτ εἶχε συστήσει καὶ εἰς αὐ-
τὸν τὸν Σεφῆκ, ὡς γνωρίζοντα καλῶς τὴν ῥωσικὴν, ὅτι
κατόπιν τοῦ εἶπε πῶς ἦτο ἀξιωματικὸς ἐν Ῥωσία, ὅτι
ἔφυγε διότι ἐφόρευσε τὸν ἀντισυνταγματάρχην του, ὅτι
ἔμεινε μόνον 13 μέραις ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπ' ἐκεῖ
ἦλθε ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ δὲν τοῦ ἄρесе καὶ θὰ πάγῃ ἐπὶ
Φραγκιά.

Τῆς ὥρας οὔσης 8ης μ. μ. ὁ πρόεδρος διακόπτει τὴν
συνεδρίασιν, ἵνα ἐπαναληφθῆ τὴν ἐπαύριον.

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Ἀπὸ τῆς 9 Μαΐου αἱ ἀμαξοστοιχίαι θ' ἀναχωρῶσι
διερχόμεναι ἐκ Πειραιῶς :

Ἐκ Πειραιῶς τὴν 4.35, 5.05, 5.35, 6.05, 6.35, 7.05,
7.35, 8.05, 8.35, 9.05, 9.35, 10.35,
11.35 π. μ.

12.35, 1.35, 2.35, 3.05, 3.35, 4.05,
4.35, 5.05, 5.35, 6.05, 6.35, 7.05,
7.35, 8.05, 8.35, 9.35, 10.35,
11.35 μ. μ.

Ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 5, 5.30, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 8.30,
9, 9.30, 10, 11, 12 (μεσημβρίας).
1, 2, 3, 3.30, 4, 4.30, 5, 5.30, 6,
6.30, 7, 7.30, 8, 8.30, 9, 10, 11,
12 (μεσονυκτίου).

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν θεατρικῶν παρα-
στάσεων ἐν Φαλήρῳ μεχρι τέλους αὐτῶν θέλουσιν ἀναχω-
ρεῖ καὶ αἱ ἐξῆς ἀμαξοστοιχίαι :

Ἐκ Πειραιῶς τὴν 9.05, 10.05, 11.05, μ. μ.

Ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 9.30, 10.30, 11.30 μ. μ.

Ἐν ἀνάγκῃ θέλουσιν ἀναχωρεῖ ἐκ Φαλήρου δι' Ἀ-
θήνας ἐκτακτοὶ ἀμαξοστοιχίαι καὶ μετὰ τὸ μεσονύ-
κτιον.

Εἰς Μοσχάτον θέλει σταματᾶ ἐκ Πειραιῶς ἡ ἀμαξο-
στοιχία τῆς 6.35 π. μ. καὶ 6.35

καὶ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν τῆς 7 π. μ. καὶ 3 μ. μ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ).

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗ,
ΓΡΑΦΙΚΗΣ ὙΛΗΣ.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΔΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΧΗΜΑΤΩΝ—
ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΩΤΑΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΣΙΡΑΡΟΧΑΡΤΟΥ JOB
(Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς).

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

τῶν ἐμπορικῶν καταστάσεων τοῦ παγκοσμίου
ὕπολψεως ἐργοστασίου Edler et. Kriche.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ,

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΑΤΟΙ ΔΙΑ
ΘΕΡΙΝΗΝ ΕΠΟΧΗΝ.—ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ.—ΔΡΟΣΕΡΟΙ.—ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΓΕΥΣΙΝ.—ΚΑΛΟΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.—ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
(Κεντρικὴ ἀποθήκη, Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου).

ΑΣΒΕΣΤΟΝ ΦΩΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΤΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ.